

CZERNÁK ESZTER

SZIASZTOK, HŐVIRÁGOK!

PANKA ÉS AZ ÓVODA



MONSZPORT VIVIEN
RAJZAIVAL

ISBN 978-615-115-027-6

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2026-ban.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

Szöveg © Czernák Eszter, 2026
Illusztráció © Monszport Vivien, 2026
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2026

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztő: Csobod Luca
Műszaki vezető: Pais Andrea
Tördelő: Gráf Dóra

Produkciós munkák: Wunderlich Production Kft.
Produkciós vezető: Mészáros Gabriella



Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben 2026-ban.
Felelős vezető: Balla László vezérigazgató
www.gyomaikner.hu

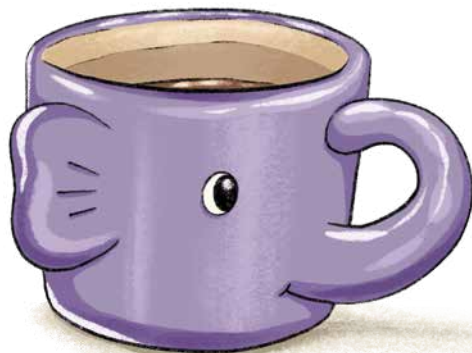
Ki ivott a kakaóból?

Panka vidáman ébred, amikor apa belép a szobájába egy bögre finom kakaóval. Végre ősz van! A nyár is csodás évszak: nem kell kabátot hordani, nem kell korán kelni, sem délután négykor sötétben poroszkálni. Lehet pancsolni nagypapáék kertjében, a kövön sütkérező gyíkokat keresni, és persze fagyit enni.

Panka mégis alig várta, hogy beköszöntsön az ősz. Na nem a szél meg az eső hiányzott neki, hanem a barátai: Ani és Katica.

Ma még a kakaó is különlegesen finoman illatozik. De vajon miért nincs tele a bögre?

– Ki ivott a kakaóból? – kérdezi Panka összehúzott szemmel méregetve apát.





– Hát, én csak mintát vettem! Hogy biztosan finom-e! – bizonygatja apa, és gyorsan lenyalja a kakaóbajszát.

Panka azért megissza a kakaót, és fürgén kiugrik az ágyból. Belelép a pihe-puha papucsába, és elindul a fürdőszobába.

– Megmosom a szemem és az arcom, hogy jobban lássak! – sorolja. – Megmosom a fülem, hogy jobban halljak! És megmosom a fogam, hogy jól tudjak harapni. Így ni: csatt-csatt-brrrr – vicсорít a tükörképére.

Vajon mit vegyen fel? Meg is van! Az óvodába sajnos nem szabad mindennap jelmezben menni. De azért Panka tud egy-két trükköt! Sárga nyári ruhát vesz fel, alá meg fekete-sárga csíkos harisnyát.

Anya lép a szobájába, és segít neki megfésülni a haját.

– Ma két copfot szeretnék – jelenti ki Panka. – Nem, nem oda le. Inkább föl, a fejem tetejére. És fonjuk is be őket. Jó szorosan!

Mire apa belép, hogy szóljon, indulniuk kell, Panka már a tükörben nézegeti az elkészült művet. Ha anya vagy apa kérdezi, esetleg az óvó néni, akkor ma sárga hangulatban ébredt. Ha bárki más, akkor – nektek elárulom – ő egy méhecske!

– Készen vagyok! – jelenti ki elégedetten. – Mehetünk az óvodába!



491 lépés

Az óvoda pontosan 491 apalépésnyire van otthonról. Hogy ezt honnan tudja Panka? Hát természetesen onnan, hogy tavasszal megszámozták. Nem volt ám egyszerű feladat! Először is, Panka még csak húszig tud számolni. Azt sem mindig sorrendben. Ezért mindenképp szükség volt apára. Másodszor, Panka még növésben van. Nő a feje, a keze, az orra és a lába is! Vagyis hiába mérik le kiscsoportban, hány Pankalépésnyire van az óvoda, ha középsős korában már nem ugyanakkora egy Pankalépés. Apa viszont szerencsére már felnőtt. FEL-NŐTT. Mivel már nem nő tovább, tökéletes mérőeszköz.

Így aztán apa három napon át folyamatosan számolta a saját lépéseit az óvodáig. Hangosan, hogy Panka ellenőrizni tudja, tényleg elvégezte-e a feladatot. Szerencsére az óvoda mindennap pont 491 apalépésnyire volt otthonról.

Panka akkor le is rajzolta az utat, így ma reggel csak elő kellett vennie a kissé gyűrött, tavalyi papírlapot.

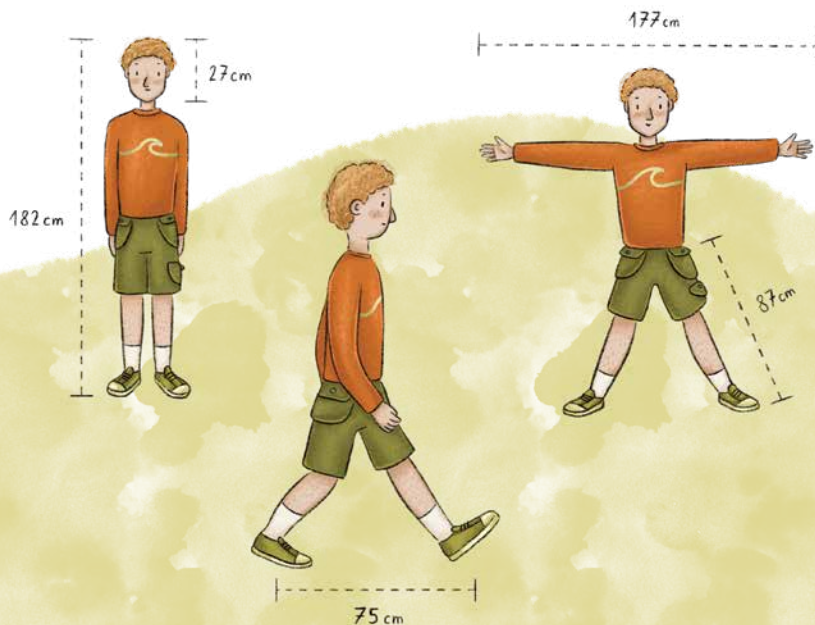
– Hoztam a térképet! – kiáltja, mielőtt kilépnének az ajtón. – Így ni! – nyomja apa kezébe. – Most már tudod, merre kell menni.

– Ez itt micsoda? – mutat apa egy nagy fekete pacára egy piros háromszögben.

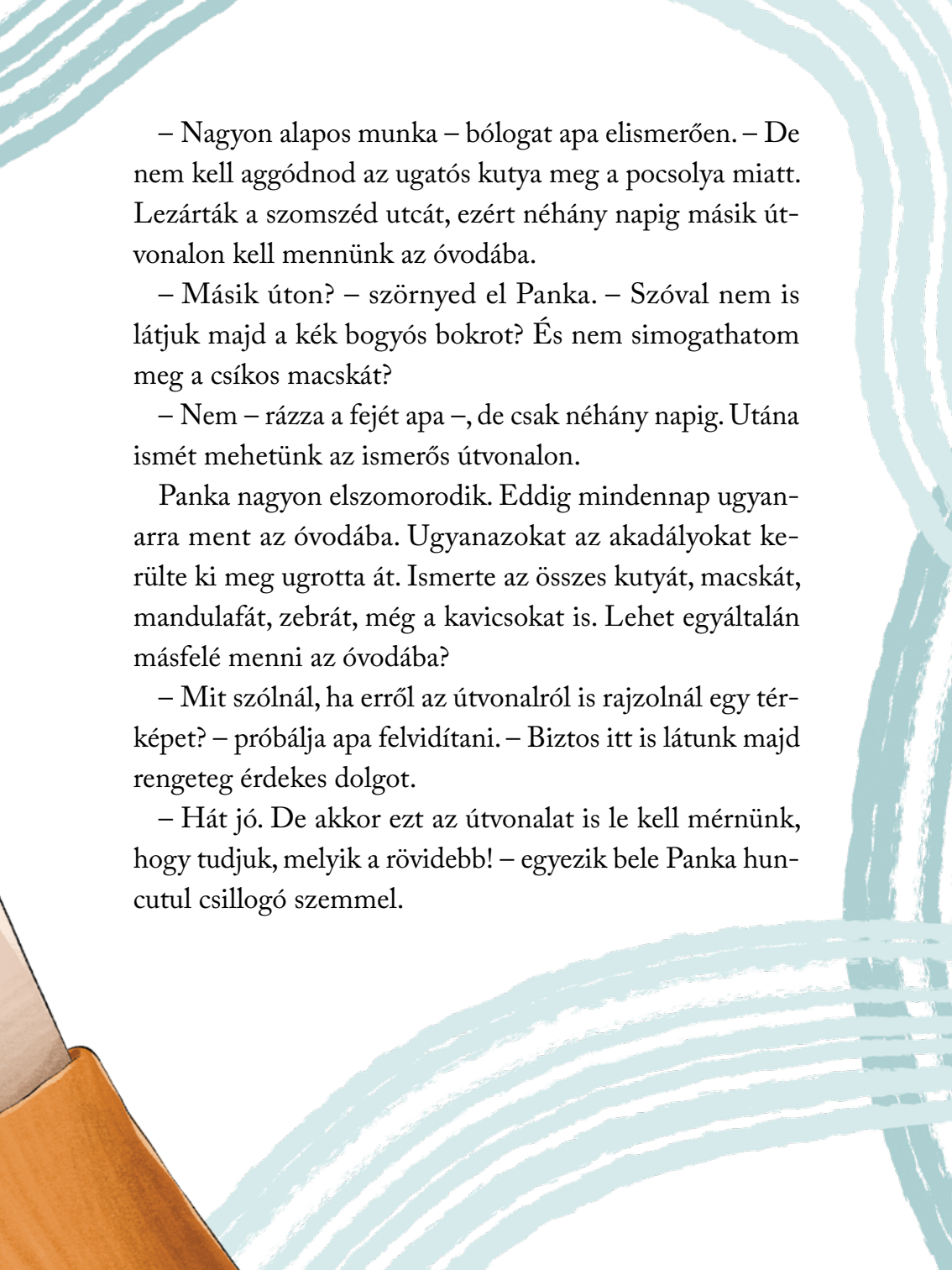
– Az az óriási fekete kutya a szomszéd utcában. Az, amelyik olyan hangosan ugat, és mindig úgy megijeszt.

– De miért van piros háromszögben? – értetlenkedik apa.

– Az egy veszélyt jelző tábla! – magyarázza neki Panka türelmesen, és végigmutogatja a térképet. – Itt van eső után a nagy pocsolya, ami még a gumicsizmámban is túl mély. Ez a kék pöttyös bokor, aminek a bogyói úgy néznek ki, mint az áfonya, de nem azok, és nem szabad enni belőlük. És piros keret nélkül az a csíkos macska az óvoda mellett, amelyik minden reggel megengedi, hogy megsimogassam.







– Nagyon alapos munka – bólogat apa elismerően. – De nem kell aggódnod az ugatós kutya meg a pocsolya miatt. Lezárták a szomszéd utcát, ezért néhány napig másik útvonalon kell mennünk az óvodába.

– Másik úton? – szörnyed el Panka. – Szóval nem is látjuk majd a kék bogyós bokrot? És nem simogathatom meg a csíkos macskát?

– Nem – rázza a fejét apa –, de csak néhány napig. Utána ismét mehetünk az ismerős útvonalon.

Panka nagyon elszomorodik. Eddig mindennap ugyanarra ment az óvodába. Ugyanazokat az akadályokat kerülte ki meg ugrotta át. Ismerte az összes kutyát, macskát, mandulafát, zebrát, még a kavicsokat is. Lehet egyáltalán másfelé menni az óvodába?

– Mit szólnál, ha erről az útvonalról is rajzolnál egy térképet? – próbálja apa felvidítani. – Biztos itt is látunk majd rengeteg érdekes dolgot.

– Hát jó. De akkor ezt az útvonalat is le kell mérnünk, hogy tudjuk, melyik a rövidebb! – egyezik bele Panka huncutul csillogó szemmel.